

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1441

гр. София, 13.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
закрито заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разглежда дело номер **276** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр.с ал.2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), като на дежурен съдия в АССГ е разпределено искане за спиране предварителното изпълнение на административен акт.

Съдебното производство е образувано по жалба на Б. И. Г. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-1769862/21.12.205 г. на Командир отделение към 04 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране предварителното изпълнение на заповедта, като се твърди, че разпореждането за предварителното изпълнение на ПАМ не е мотивирано по никакъв начин. Подателят на жалбата изтъква, че административният орган не е изследвал дали са налице някоя от предпоставките, възведени в чл.60, ал.1 АПК. Продължава, че за да пристъпи към допускане предварително изпълнение на издадената ЗНПАМ, органът следва да съобрази налице ли е някоя от предпоставките, включени в хипотезата на тази разпоредба и да мотивира разпореждането за предварително изпълнение /чл.60, ал.2 АПК/, вкл. като установи, че то се налага - за да се осигурят животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Счита, че са налице предпоставките за спиране на предварителното изпълнение, като се позовава на следните обстоятелства: Към момента на постановяване на заповедта и към настоящия момент Б. Г. е трудово ангажиран, работи в Обединена българска банка, като консултант продажби и обслужване, и често му се налага да излиза извън офиса за среща с корпоративни клиенти. Освен това работното му място е в центъра на града, а същият живее на повече от 15 км от работното си място и всеки ден пътува с автомобила до там и обратно, както и използва автомобил за срещи с клиенти извън офиса, във връзка с трудовите му задължения. Отделно от това, майката на

жалбоподателя - Н. Б. С. живее и работи в Република А. и той е единственият, който се грижи за своите баба и дядо, които са лица с трайно намалена работоспособност с висока степен на увреждане. Те разчитат на него, да ги обслужва и превозва до болнични заведения. Той е поел изцяло грижите за своите прародители и лишаването му от право да управлява МПС му причинява значителни и трудно поправими вреди. Оттук жалбоподателят прави извод, че притежаването на СУМПС и възможността да управлява автомобил е жизнено важно в ежедневието на Г., тъй като трудовото му възнаграждение е единственият му носител на доходи, поради което отнемането на СУМПС го лишава от възможността да изкарва прехраната за него и за семейството си.

По настоящия спор е дължимо следното терминологично уточнение:

Подателят на жалбата твърди, че сезира Съда с искане за отмяна на разпореждането за допускане на предварително изпълнение по чл.60, ал.4 АПК и излага доводи за незаконосъобразност на същото. В случая такова разпореждане не съществува, доколкото предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с разпоредбата на чл.172, ал.6 ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Налице е допуснато предварително изпълнение на административен акт по силата на закона, като в този случай не се издава разпореждане за допускане на предварително изпълнение. Настоящото произнасяне е по реда на чл.166, ал.4 АПК.

Разликите между цитираните текстове са съществени, както с оглед предоставените на съда правомощия, така и с оглед предмета на доказване и доказателствената тежест. Видно от текста на чл.60, ал.6 АПК, в това производство за съда съществува възможността да отмени разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение или да отхвърли жалбата против него. В производството по чл.166, ал.2 АПК пък процесуалните възможности на съда са да спре допуснатото предварително изпълнение или да отхвърли жалбата. Освен това в хипотезата на чл.60, ал.4 АПК административният орган трябва да установи съществуването на едно или повече от посочените в чл.60, ал.1 обстоятелства - "да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес", които следва да са изложени в административния акт. Обратно - в случая на чл.166, ал.2 АПК съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение само ако то "би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда". При тази хипотеза задължението за посочване на възможността за настъпване на такава вреда и тежестта на доказване на тази възможност, лежи върху оспорвания акта.

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо съобразно разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК, съгласно която допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорвания да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - когато то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, с жалбата срещу същия, чрез надлежно упълномощен адвокат.

По същество:

В настоящото производство Съдът разглежда само искането за спиране изпълнението на оспорената заповед, на основание чл.166 АПК, относно изложеното в жалбата особено искане,

свързано с възможността за настъпване на значителни вреди за жалбоподателя.

По силата на чл.171, т.1, буква "з", гг) ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца, на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по ЗДвП, за което е предвидено налагане на наказание за нарушенията по чл.175, ал.3. Последно цитираната норма предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

На свой ред нормата на чл.143, ал.10 ЗДвП, цитирана в обжалваната заповед, в редакцията на закона (ДВ, бр.64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) разпорежда, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл.574, ал.6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Според чл.172, ал.3 ЗДвП в случаите по чл.171, т.1, букви "б", "е", "ж", "з" и "и" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Изрично в чл.172, ал.6 ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Посоченото от законодателя, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от Съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

Каза се по-горе, че в случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с чл.172, ал.6 ЗДвП. Съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2. След като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, следва Съдът да провери дали са налице условията на чл.166, ал.2 АПК, а именно: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Разпоредбата възлага на жалбоподателя тежестта да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

След като в конкретния случай на налагане на ПАМ по чл.171, ал.1, т.1 ЗДвП, предварителното изпълнение е предвидено в закона, то не следва да се доказва наличието на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК. Това е така, защото законодателят е приел, че по подразбиране нарушенията на ЗДвП са от такъв характер, че излагат на риск особено важни държавни или обществени интереси, или забавяне на изпълнението им може да доведе до значителни или трудно поправими вреди, което е обусловило преценката му, че във всеки случай по отношение на ПАМ, наложени по този закон, следва да бъде допуснато предварително изпълнение на заповедта за налагането им.

Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение защитава обществения интерес,

който изисква по републиканските пътища да се движат пътни превозни средства, регистрирани по надлежен ред. В тежест на жалбоподателя е да докаже наличие на негов интерес, противопоставим по значимост на конкретизирания по-горе обществен интерес. В тази връзка жалбоподателят е този, който следва да докаже, че допускането на предварително изпълнение на административния акт би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като в настоящия случай той излага аргументи, че е вероятно в правната му сфера да настъпят значителни или трудно поправими вреди.

С жалбата са ангажирани доказателства относно трудовата дейност на оспорващия, като от представения трудов договор се установява, че той полага труд по трудово правоотношение за ОББ АД, с място на работа Областен център "М.", клон С. 11/НДК. От достъпните интернет източници е видно, че това място е позиционирано на ул."Д-р Х. Стамболски" №3. Наред с това Съдът извърши справка в НБД-Население за постоянния и настоящ адрес на жалбоподателя, от която се установява, че същият е с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет.3, ап.5, а настоящ адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. От тези данни не се доказва твърдението в жалбата, че нейният подател живее на повече от 15 км от работното си място и всеки ден пътува с автомобила до там и обратно. Налага са изводът, че не е доказана необходимостта от задължително придвижване с МПС. Следва да се посочи, че необходимостта от придвижване в пространството не е сред изчерпателно изброените в нормата основания за спиране, тъй като сама по себе си не води до извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще последва значителна или трудно поправима вреда за адресата й. За използване на автомобил за срещи с клиенти извън офиса, във връзка с трудовите задължения на подателя на жалбата, не са ангажирани никакви доказателства.

Неоснователен е и доводът свързан с грижите за прародители. Видно от представените доказателства относно здравословното състояние на бабата и дядото на жалбоподателя, чиито родствени връзки са безспорно доказани, те страдат от тежки заболявания. Не е доказано обаче твърдението, че майката на жалбоподателя - Н. Б. С., живее и работи в А. и той е единственият, който се грижи за своите баба и дядо. Отново от справка в НБД-Население за постоянния и настоящ адрес на Н. Б. С. се установява, тя има постоянен и настоящ адрес в [населено място], [улица], ет.3, ап.5. При това положение е недоказано той да е поел изцяло грижите за своите прародители и лишаването му от право да управлява МПС му причинява значителни и трудно поправими вреди. При необходимост за провеждане на допълнително лечение, физиотерапия или други методи за подобряване на здравословното състояние на родителя, биха могли да използват алтернативни варианти за придвижване. Липсва основание да се приеме, че това би могло да се постигне само като жалбоподателят управлява лично автомобил. Независимо, че в АПК един от принципите на административното производство е този за служебното начало, то в никакъв случай и при никакви обстоятелства Съдът не може да определи размера на евентуално причинени вреди или пък да обосновава тяхната значителност или труднопоправимост.

Наред с това следва да се припомни, че в хипотезата на чл.166 съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение само ако то "би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда". Анализът на текста води до обосновавания извод, че вероятността за причиняване на значителна или труднопоправима вреда следва да визира именно оспорващия. Приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

След като самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния, то вредите, които би могъл да понесе жалбоподателят, са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде

защитен. Съобразно константната съдебна практика, засягането на финансови интереси, вкл. и преустановяване на дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществените и индивидуални интереси, предвидени в чл.60, ал.1 АПК.

Отделно от това жалбоподателят не сочи нови обстоятелства, които да обосноват спирането на предварителното изпълнение на заповедта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането.

Още един аргумент за неоснователност на така отправеното искане е и фактът, че евентуалните вреди от обявления за незаконосъобразен административен акт – било имуществени или неимуществени такива, подлежат на репарация по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, вр. чл.203 и сл. АПК, поради това не могат да бъдат третиращи като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен акт.

Неотносими са аргументите за евентуалната незаконосъобразност на заповедта. Преценката за законосъобразност на издадената заповед Съдът ще осъществи с акта си по същество. Тези обстоятелства са без значение при преценката дали са основания за спиране на предварителното изпълнение по мотиви, изложени по-горе в настоящото определение, поради което не следва да бъдат обсъждани.

Принудата, приложена със заповедта за прилагане на ПАМ, не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл.171, ал.1 ЗДвП. С разпоредбата на чл.4, ал.3 АПК е въведено изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. В случая временното отнемане на СУМПС, собственост на жалбоподателя, е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

При горните изводи Съдът намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл.166, ал.2 АПК и да са противопоставими на защитените от чл.60, ал.1 АПК във вр. с чл.172, ал.1 ЗДвП обществени интереси и цели. Следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 АПК във вр.с чл.172, ал.6 ЗДвП, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-1769862/21.12.2015 г. на Командир отделение към 04 РУ-СДВР, с която на Б. И. Г. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

